

Už se nemrač

Nedvědi

1. Už se nemrač, holka, nad tím, že ti každéj pátek odjíždím,
vždyť já jsem ti to všechno předem řek',
nechceš vzít si hadry na sebe a šlapat někam za nebe,
já musím, a ty neměj teď tu vztek.

R: Ve skalách už můj vlak zahoukal,
no tak pusu, ahoj, a jde se dál,
všechno hejbe se tu kolem, roste, kvete horem-dolem,
jenom lidi nějak zapomínaj' být,
každý ráno život kolem zase o kus, zas je dál,
jenom lidi nějak zapomněli žít.

2. Víš, mě nebaví už žít tak, jak žijou ostatní,
hezky spořádaně, kdo co dal, si vzít,
víš, mě nebaví už poslouchat ty věčný řeči o ničem,
co by bývalo mohlo nebo může být.

R:

3. Víš, když umíš v trávě spát a celej den si jak dítě hrát,
to pak trochu jinak chápeš svět,
vůbec nechybí ti nic z toho, co ostatní honěj',
jejich přebohatej a tak chudej svět.

R: